

jen o slib darovací, nýbrž o jeho splnění, o skutečné odevzdání darované věci znamením ve smyslu § 427 obč. zák., které má též právní význam jako fyzické odevzdání, když běželo tu nesporně o smysly vnímatelný a na venek poznatelný úkon tak uzpůsobený, že se v něm nepochybně projevovala vůle dárce, že má předmět darování ihned přejíti z držby dárce do držby darovaného (srov. čís. 2489 a 4445 sb. n. s.). Tento způsob tradice byl též přípustný proto, že běželo o odevzdání pianu, věci objemné a značné váhy, jehož skutečné hmotné odevzdání bylo spojeno s velkou obtíží (srov. čís. 1512, 3565, 4041, 4613, 10195 a j. sb. n. s., srov. též rozhodnutí býv. nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 6. XI. 1884 čís. 11933 a čís. 458 sb. n. s.). Ježto v žalobě vylučovací, která jest podle své povahy určovací žalobou vlastnickou (čís. 6486, 7561, 8615, 11244 sb. n. s.), byl zjištěn skutkový i právní základ její, t. j. nejen titul, t. j. právní důvod pro nabytí vlastnictví žalobkyně k vylučovanému pianu (§§ 380, 424 obč. zák.), nýbrž i tradice, t. j. právní odevzdání a převzetí držby do neobmezené disposiční moci žalobkyně s vůlí vlastnictví k ní převéztí a přijetí (Randa-Kasanda: Právo vlastnické 1922 str. 169), a uskutečněné zákonným způsobem tradice symbolické podle § 427 obč. zák., jeví se žalobní nárok odůvodněn.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobkyně má nabývací důvod vlastnictví v darování, a odevzdání se stalo zákonným způsobem, prohlášením podle § 428 obč. zák., neboť všem členům rodiny bylo známo, že otec žalobkyně ono prohlášení učinil a že vlastníci pianu jest žalobkyně. Projevil tedy prokazatelným způsobem, jak žádá § 428 obč. zák., vůli, že, i pokud jest piano v jeho bytě, má je v moci jménem žalobkyně. To musí stačiti k odevzdání věci mezi členy rodiny obývající společný byt, v němž jsou promíseny bez zvláštních zevních znamení věci patřící různým členům rodiny a nelze proto žádati, by každá věc byla zevně označena, která z nich kterému z členů rodiny patří, a by při movité věci, jejíž skutečné odevzdání jest pro její značnou váhu a velikost, jakž jest tomu u pianu, nemožné, bylo přípustné jen odevzdání znamením podle § 427 obč. zák.

Čís. 14100.

Zákonným předpokladem předpisu § 74 směn. zák. jest, aby směнка vyhovovala předpisům § 3 (§ 104) směn. zák., tedy, aby šlo o skutečnou směnku, nikoliv o blankosměnku.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv I 2721/34.)

Žalobce tvrdě, že se žalovaní zavázali podpisem řádně vyplněné směnkou, jež pak byla zničena a ohledně níž jest zahájeno umořovací řízení, zaplatiti jako příjemci dne 1. listopadu 1933 směnečných 6.000 Kč, žádá, by žalovaným, kteří na směnku zaplatili 1.659 Kč 55 h, bylo uloženo zajišťovacím směnečným příkazem, že jsou povinni k zajištění směnečné pohledávky složit k soudu 4.340 Kč 45 h. P r v ý s o u d ponechal

zajišťovací směnečný platební příkaz v platnosti, vzav mimo jiné za prokázáno, že směnka v den splatnosti nebyla blankosměnkou, zejména, že byla podepsána i žalobcem (jako jejím vydatelem). O d v o l a c í s o u d změnil napadený rozsudek a směnečný zajišťovací příkaz zrušil. Z d ů v o d ů odvolacího soudu: Odvolací soud má za zjištěno, že směnka žalobcem nebyla podepsána. Nebyla tudíž směnka v den dospělosti řádně podle směnečného zákona vyplněna, byla blankosměnkou, a není tu předpokladu k žádosti, aby dlužná částka podle § 74 směn. zák. byla složena k soudu, nehledíc ani k tomu, že amortizační řízení dosud ani není pravoplatně zavedeno, neboť proti zavedení amortizačního řízení byl žalovaným podán dovolací rekurs, který dosud není vyřízen. Vzhledem k tomu, že v souzeném případě jde o blankosměnku, a tudíž zajišťovací směnečný příkaz podle § 74 směn. zák. není odůvodněn, bylo odvolání vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Zákonným předpokladem předpisu § 74 směn. zák. je, aby směnka vyhovovala předpisům § 3, pokud se týče § 104 směn. zák., tedy, by šlo o skutečnou směnku, nikoliv o blankosměnku. Bylo-li však odvolacím soudem zjištěno, že blanket směnečný, podepsaný žalovanými, nebyl žalobcem jako výstavcem směnky podepsán, takže tu scházela podstatná náležitost platné směnky (§ 3 čís. 5 směn. zák.) a nebyla tedy směnka v době dospělosti podle zákona vyplněna a zůstala jen blankosměnkou, nebyly splněny zákonné předpoklady § 74 směn. zák., za nichž lze žádati složení směnečné částky k soudu. Poukaz dovolatelův na rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 5923 sb. n. s. je nepřipadný pro odlišnost skutkového děje od případu souzeného, ve kterémž dovolatel nepoužil práva doplnit směnku všemi podstatnými náležitostmi, nutného k uskutečnění směnečného závazku žalovaných.

Čís. 14101.

Jde-li o zařízení úředně schválené, nepřipouští se negatorní žaloba sousedova, nýbrž lze požadovati jen náhradu způsobené škody (§ 364 a) obč. zák.), to i tehdy, nevyhověl-li podnikatel podmínkám, za nichž mu byl správními úřady provoz povolen.

Pro nedodržení těchto podmínek lze hledati odpomoc u administrativních úřadů.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1935, Rv II 141/33.)

Žalobci žádali, by žalovaní byli uznáni povinnými uznati, že užíváním cirkulárky a dvou benzinových motorů, jimiž se působí velký hřmot a zápach, vsahují neoprávněně do vlastnické sféry žalobců a že jsou proto povinni buď upustiti od užívání těchto strojů nebo užívati cirkulárky toliko za podmínek stanovených rozhodnutím zemské správy politické v B. P r v ý s o u d žalobnímu žádání vyhověl, o d v o l a c í s o u d vyhověv odvolání žalovaných žalobu zamítl z těchto d ů v o d ů: Žalovaní obdrželi od správního úřadu povolení k užívání cirkulárky, byť